

Hai tháng Chín: Có Phải Ngày Vui Của Dân Tộc ?

Nguyễn Quang Duy

Quốc là nước. Khánh là vui. Quốc khánh là ngày vui của dân tộc của đất nước.

Việt Nam Độc Lập

Ngày 9/3/1945, người Pháp đã bị người Nhật loại khỏi chính trường Đông Dương. Vua Bảo Đại cho ban hành Tuyên Ngôn Độc Lập, tuyên bố hủy bỏ các hòa ước đã ký với Pháp. Việt Nam trở thành một quốc gia độc lập.

Chính phủ Trần trọng Kim được thành lập. Trong hoàn cảnh Việt Nam lúc ấy, chính phủ ông Trần trọng Kim vừa lo thu hồi độc lập, vừa lo nạn đói, lo cải cách xã hội và giáo dục, lo soạn thảo hiến pháp, lo xây dựng một quốc gia dân chủ và giàu mạnh.

Vua Bảo Đại và chính phủ Trần trọng Kim đại diện chính danh và hợp pháp cho Việt Nam Độc Lập Tự Do. Những người cộng sản lại chủ trương dùng bạo lực nổi dậy cướp chính quyền. Trong tình hòa hợp dân tộc, ít nhất năm lần chính phủ Trần Trọng Kim đã tiếp xúc với đại diện Việt Minh mời hợp tác xây dựng đất nước nhưng không thành.

Bằng Đầu Súng Cộng Sản Cướp Chính Quyền

Thế Chiến thứ Hai chấm dứt, đến lượt người Nhật đầu hàng Đồng Minh. Ngày 17/8/1945, một cuộc biểu tình do chính phủ Trần trọng Kim tổ chức đã bị Việt Minh lợi dụng giương cờ đỏ sao vàng dùng bạo lực để cướp diễn đàn. Thượng tướng quân đội Cộng sản Hoàng Cầm kể lại như sau: "... Theo hiệu lệnh đã quy định, ba đội viên tuyên truyền xung phong xông lên, **chĩa súng dòn "ban tổ chức" vào một góc, lập tức một đội viên tự vệ của chúng tôi tiến nhanh tới chân kỳ đài vung lưỡi dao bén sắc chém đứt dây lá cờ "quê ly" của chính quyền bù nhìn do Nhật dựng lên ..."**

Ngày 19/8/1945, Việt Minh tổ chức biểu tình cướp chính quyền. Bác Sĩ Nguyễn Xuân Chữ, một nhà cách mạng chống Pháp, chủ tịch của Ủy Ban Giám Đốc Chính Trị Miền Bắc, đại diện cho chính quyền Hà Nội lúc bấy giờ đã diễn tả hành động cướp chính quyền của cộng sản như sau : "... sau những lời vẫn có vẻ thân mật nhưng không đi đến một quan điểm chung, thanh niên đã vào nói chuyện tôi hôm trước, tiến tới **chĩa một ngọn súng lục vào mổ y sĩ và nói : Trong đại sự, phải gạt bỏ tình nghĩa riêng tây, tôi yêu cầu ông mở cửa ..."** Bác Sĩ Nguyễn Xuân Chữ cho biết ông đã chỉ tay vào khẩu súng và nói: "**Ông không cần phải giơ súng ra. Tôi không sợ bị đe dọa, nhưng tôi buồn cho tương lai nước nhà.**"

Nổi buồn cho tương lai nước nhà đến ngay sau đó, ngày 2/9/1945, tại Quảng Trường Ba Đình Hà Nội, Hồ Chí Minh lần đầu tiên xuất hiện giữa công chúng xác nhận họ đã cướp được chính quyền. Lại một lần nữa (sau Vua Bảo Đại), Hồ Chí Minh "Tuyên Ngôn Độc Lập" và tuyên bố thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa.

Toàn bản Tuyên Ngôn không đá động gì đến đảng cộng sản, đến chủ nghĩa xã hội hay chủ nghĩa cộng sản. Nhưng thực chất Hồ chí Minh là một lãnh đạo Quốc Tế Cộng Sản. Còn đảng Cộng sản Việt Nam là do Quốc Tế Cộng Sản thành lập và là một chi bộ của đảng Cộng sản Quốc Tế. Từ đó đảng cộng sản tiếp tục sử dụng đầu súng để chiếm miền Bắc, chiếm miền Nam và trấn áp người dân nhằm nắm giữ quyền hành.

Hồ chí Minh chết đứng vào ngày 2/9/1969. Bởi thế 2/9 hằng năm nên lấy làm ngày để chúng ta suy xét tội ác mà Hồ chí Minh và đảng cộng sản Việt Nam đã phạm với Tổ Quốc và dân tộc Việt Nam.

Sáu mươi sáu năm cầm quyền

Chỉ ít lâu sau ngày cướp được chính quyền, Hồ chí Minh bắt tay với người Pháp tiêu diệt mọi thành phần, mọi tầng lớp không theo cộng sản. Hồ chí Minh và đảng Cộng sản từng bước đưa Việt Nam vào khuôn khổ của Quốc Tế Cộng Sản. Khi thì họ theo Nga, lúc họ lại theo Tàu. Vốn do ngoại bang thành lập, sau sáu mươi sáu năm đảng cộng sản cầm quyền, Việt Nam đã trở thành một thuộc quốc của nhà cầm quyền cộng sản Bắc Kinh.

Vì thuộc Quốc Tế Cộng Sản, đảng cộng sản Việt Nam phải theo lệnh Nga Tàu tiến hành đấu tranh giai cấp, cải cách ruộng đất, cách mạng văn hóa, cải tạo tư sản,... gây bao tang thương đổ vỡ cho dân tộc Việt Nam. Đến nay Cương Lĩnh Đảng Cộng Sản và Hiến Pháp của Nhà Nước Cộng Sản Việt Nam vẫn đề cao đấu tranh giai cấp. Trên thực tế đảng Cộng sản tạo ra một xã hội đầy phân hóa quyền lực chính trị, phân hóa thành phần giai cấp, phân hóa giàu nghèo... một xã hội mang đầy mầm mống bạo loạn.

Để tiếp tục nắm giữ quyền hành đảng Cộng sản chỉ còn một cách duy nhất là xây dựng một guồng máy công an sẵn sàng xuống tay trấn áp nhân dân. Các tin tức về việc công an đánh chết người càng ngày càng phản ảnh một xã hội cuối thời cộng sản. Sống trong một xã hội như thế ngày 2 tháng 9 sắp tới bạn có vui không ?

Chiến Tranh Chiến Tranh

Các tiết lộ lịch sử gần đây xác nhận đảng Cộng sản theo lệnh Nga Tàu năm 1954 đã ký với Pháp hiệp định Geneve, chia đôi đất nước. Sau đó họ lại sử dụng súng đạn do Nga Tàu, xé bỏ các hiệp định quốc tế Genève và Paris, xua quân cưỡng chiếm miền Nam. Họ chém giết dần lành vô tội đưa cả nước vào nhà tù cộng sản. Chỉ riêng Tết Mậu Thân đảng Cộng sản đã tạo ra cảnh màn trời chiếu đất cho hàng triệu người, hàng trăm ngàn người chết hay bị thương, trong đó có hàng ngàn người đã bị cộng sản chôn sống. Sau chiến tranh cả nửa triệu người đã chết trong tù hay trên đường tìm tự do.

Thế mà đến nay đảng Cộng sản vẫn xem ngày 30/4 là ngày chiến thắng, nhờ công lao của “Bác và Đảng” miền Nam được giải phóng khỏi tay “Mỹ Ngụy”. Và vì thế đảng Cộng sản có toàn quyền “chính danh” cai trị Việt Nam. Bạn ơi, bạn có vui không khi chiến tranh đã chấm dứt trên 36 năm mà vết thương chiến tranh vẫn chưa được nhà cầm quyền cộng sản hàn gắn ? Còn chế độ cộng sản vết thương nội chiến sẽ vẫn còn rỉ máu.

Để có được súng đạn giải phóng miền Nam, Phạm văn Đồng đã ký Công Hàm 1958 hứa hẹn khi chiếm được miền Nam sẽ trao Hoàng Sa - Trường Sa – Biển Đông cho Trung cộng. Đây là cái cớ để Trung cộng mang quân xâm lấn hải đảo hải phận Việt Nam. Bạn có vui không khi một phần đất nước đang trong tay quân thù xâm lược ?

Lịch sử đảng Cộng sản gắn liền với chiến tranh. Từ 1945-89, để hoàn thành nhiệm vụ quốc tế, đảng Cộng sản đã đưa đất nước vào 4 cuộc chiến gây bao tang thương, chết chóc, hận thù. Hai cuộc chiến với Cam Bốt và Trung Cộng chỉ vì là tranh chấp nội bộ quốc tế cộng sản. Bạn có vui không khi gia đình Việt Nam nào cũng có tử sỹ, thương binh sau 66 năm cầm quyền của đảng Cộng sản Việt Nam ?

Nhắc đến Trung cộng lại nhớ ngay đến tình nghĩa “môi hở răng lạnh” của hai đảng Cộng sản Trung Việt. Năm 1989, Khối cộng sản Đông Âu và Liên Xô sụp đổ. Mất chỗ dựa Tây Phương đảng Cộng sản vội vàng quay về hàng phục “kẻ thù truyền kiếp” của Việt Nam. Để chiêu lòng ngoại bang, đảng Cộng sản đã ký các Hiệp định về biên giới 1999 và 2000. Theo đó, Việt Nam mất phần lớn thác Bản Giốc, mất Ải Nam Quan, hàng ngàn cây số vuông (tương đương với 1 tỉnh rộng trung bình của Việt Nam) và hàng chục ngàn cây số vuông vùng Vịnh Bắc Bộ đã được đảng Cộng sản hiến dâng cho Tàu. Lịch sử Việt Nam chưa bao giờ cha ông chúng ta để đất biển lọt vào tay giặc. Thế mà đảng Cộng sản vẫn tiếp tục mua vui trong ngày 2 tháng 9 hằng năm.

Vài trăm năm về trước các Vua triều Nguyễn thường xuyên mang quân ra tuần tra Hoàng Sa Trường Sa để xác định lãnh thổ lãnh hải Việt Nam. Chế độ “Phong Kiến” nhận ra tầm chiến lược của Biển Đông. Trong khi ấy những người cầm quyền cộng sản đến cả tư tưởng còn lệ thuộc Nga Tàu thì nói gì một tầm nhìn, một chiến lược, một viễn kiến cho dân tộc. Bạn có vui không khi họ vẫn tiếp tục cầm quyền !!!

Rồi lại Chiến Tranh

Một lần nữa Việt Nam lại bị Bắc Phương đe dọa “dạy cho một bài học thứ hai”. Điều cần nói ở đây là hai đảng Cộng sản Trung – Việt đều đeo đuổi Mô hình phát triển, một mặt thì lạm dụng tài nguyên thiên nhiên và nhân lực quốc gia để tăng trưởng kinh tế, mặt khác thẳng tay đàn áp các đòi hỏi thay đổi chính trị. Mô hình này đang bộc lộ những hậu quả vô cùng nghiêm trọng: môi trường thiên nhiên bị tàn phá, đất nước kiệt quệ tài nguyên, lao động kém năng suất, chênh lệch giàu nghèo càng ngày càng mở rộng, tham nhũng trở thành quốc nạn, đàn áp chính trị càng ngày càng lộ liễu, ... Thất bại trong việc điều hành quốc gia sẽ dẫn đến sự sụp đổ của chế độ cộng sản cả Việt lẫn Tàu.

Qua Biên bản Hội Nghị Bộ Chính Trị ngày 30-7-1962 bàn về công tác kiểm tra kế hoạch năm 1963, Hồ Chí Minh cho biết: “*Từ ngày hòa bình lập lại năm nào cũng thấy có thuận lợi, có khó khăn và năm nào cũng không đạt kế hoạch. Tình hình mỗi ngày một căng thẳng. Ta phải tìm cách nào, nếu cần có thể phải giảm bớt một phần xây dựng để giải quyết vấn đề ăn và mặc cho quần chúng được tốt hơn nữa, đừng để cho tình hình đời sống căng thẳng quá.*” (Hồ Chí Minh Biên Niên Tiểu Sử, tập 8, trang 272) Sự thất bại kinh tế là do miền Bắc đã áp dụng Mô hình kinh tế Kế Hoạch Hoá của Liên Xô. Một miền Bắc nghèo đói cả tinh thần lẫn vật chất lại được tuyên truyền là để tập trung giải phóng miền Nam. Chiến tranh Bắc Nam chỉ là cái cớ để đảng Cộng sản che dấu thất bại về mặt kinh tế và cũng là để nhận viện trợ từ Khối Cộng Sản.

Biết đâu lịch sử sẽ được lập lại. Chiến tranh Trung Việt lần tới cũng là cái cớ để nhà cầm quyền Cộng sản đương thời Nguyễn Tấn Dũng che dấu thất bại về kinh tế. Ngày 2 tháng 9 năm nay nếu vui là gián tiếp tiếp tay với bạo quyền đưa đất nước vào cuộc chiến vô lương.

Chẳng Mấy Người Vui

Nói về kinh tế gia đình đa số dân ta đang vật lộn với miếng cơm manh áo, đầu hàng trước nạn lạm phát phi mã, cuộc sống mỗi ngày một khổ hơn. Ngược lại thiếu số tư bản đồ thì sống trên nhung lụa, phung phí tài sản cướp được của nhân dân. 2/9 năm nay bạn chung vui với tập đoàn tư bản đồ hay chia sẻ nỗi khổ với quần chúng nhân dân.

Vì vật lộn với miếng ăn người dân không còn thời giờ để quan tâm đến một xã hội Việt Nam suy đồi văn hóa, bê tắc giáo dục, luật pháp bất công, tham nhũng tràn lan, cuộc sống bấp bênh; thể hệ trẻ mất niềm tin vào tương lai. Nói đến thể hệ trẻ xin nhắc các bạn, nhà cầm quyền cộng sản hiện nay đang tận khai tài

nguyên quốc gia, thực chất là họ đang ăn cướp tài sản. Tài sản mà lẽ ra chúng ta và con em chúng ta được hưởng. Đảng Cộng sản còn vay nợ thế giới hàng trăm tỷ Mỹ Kim. Rồi chúng ta và con em chúng ta sẽ phải trả cho cái nợ truyền kiếp, nợ để cho cộng sản cướp chính quyền. Hai tháng Chín năm nay mong rằng mỗi người chúng ta sẽ dành những giờ phút có được suy ngẫm để tìm cách giành lại chủ quyền dân tộc.

Bạn thấy chẳng cứ gần ngày 2/9 là đảng Cộng sản ra tay bắt bớ, khủng bố, sách nhiễu... những người đấu tranh cho dân chủ. Linh mục Nguyễn Văn Lý, ông Trương Văn Sương, ông Lưu Văn Bảy, nhiều thanh niên công giáo giáo xứ Vinh ... vừa bị bắt. Có khi nào bạn tự hỏi tại sao một đảng với 3 triệu đảng viên lại không dám cạnh tranh một cách công bằng với rất ít những người đấu tranh cho tự do và dân chủ. Vì họ sợ. Khi họ càng bắt bớ lại càng lộ rõ nỗi sợ hãi. Một tổ chức cướp quyền và nắm quyền bằng họng súng là một tổ chức luôn sống trong sợ hãi.

Thế bạn có nghĩ rằng Tập đoàn Tư Bản Đỗ Nguyễn Tấn Dũng sẽ vui mừng kỷ niệm ngày họ cướp được chính quyền hay không? Mù mù một cuộc biểu tình chống Trung cộng tại Hà Nội đã làm họ mất ăn mất ngủ, thoi thóp sợ sẽ đến ngày, ngày mà họ phải trả lại mọi quyền lợi và quyền lực họ đã cướp được của nhân dân.

Bạn thấy đó cả một guồng máy tuyên truyền, báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình, đã phải phổ biến cái Thông Báo không số, không người chịu trách nhiệm, vi hiến và nhất là lại dám xem thường người biểu tình đã bị "...*thế lực chống đối nhà nước Việt Nam trong và ngoài nước đã và đang kêu gọi, kích động, hướng dẫn...*". Thực tế là suốt 11 cuộc biểu tình đảng Cộng sản đã không tìm ra được bất cứ kẻ thù nào mà lại chỉ nhận ra một sự thật hết sức phũ phàng.

Sự thật là không ít đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam tham dự các cuộc biểu tình. Có những vị đã từng hy sinh xương máu để bảo vệ lãnh thổ quê hương, chống giặc Tàu xâm lược. Không ít người là trí thức từng là "think tank" của đảng Cộng sản Việt Nam. Lại cũng có không ít những người xuất thân từ các gia đình xưa đã dần thân cho lý tưởng cộng sản để ngày nay phải sống trong một xã hội tư bản lỗi thời và rường rú "người bóc lột người". Họ đều không thể chấp nhận được sự hèn yếu của tập đoàn Nguyễn Tấn Dũng, họ không thể ngồi im làm ngơ để đất nước cha ông để lại mất dần vào tay quân Tàu xâm lược.

Có nguồn tin cho biết các chi bộ đảng Cộng sản Việt Nam vừa nhận được một văn bản "MẬT" từ Ban Tuyên giáo trung ương, ghi ngày 26/8/2011, để định hướng lòng yêu nước của các đảng viên, những người đang "tự diễn biến", "tự chuyển hóa" quay về với dân tộc từ bỏ bọn Việt gian cộng sản bán nước. Văn bản này vẫn tiếp tục cố tình dấu diếm các chuyện mọi người đã biết cả như Công Hàm Bán Nước 1958. Văn Bản định hướng đảng viên phải cúi đầu không thì đàn anh Trung cộng sẽ dạy thêm một bài học. Văn bản cũng hướng "lòng yêu nước" trong khuôn khổ của "Đảng". Yêu nước là yêu xã hội chủ nghĩa. Yêu nước kiểu Ủy Viên Bộ Chính trị, Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Sinh Hùng: "**Ta và Trung Quốc cần hòa bình, hữu nghị, hợp tác, đoàn kết để hai dân tộc cùng tiến lên chủ nghĩa xã hội.**"

Đảng Cộng sản sợ nhất là các cuộc biểu tình sẽ lại vẫn tiếp tục và lại xảy ra đúng ngày 2/9/2011 kỷ niệm ngày cộng sản cướp chính quyền. Viết đến đây mới thấy, thời Pháp thuộc, Nhật thuộc, người dân vẫn chưa mất cái quyền biểu lộ lòng yêu nước. Chỉ có đảng Cộng sản mới sợ hãi người dân biểu lộ lòng yêu nước.

Ngày 27/8/2011 vừa qua những khuôn mặt lớn của Hà Nội gồm Bí thư thành ủy Phạm Quang Nghị, Chủ tịch Ủy Ban Nhân Dân Thành phố Nguyễn Thế Thảo, Phó Chủ tịch Vũ Hồng Khanh, Trưởng ban Tuyên Giáo Thành ủy Hồ Quang Lợi, Giám đốc Công an Thành phố Nguyễn Đức Nhanh, Chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Thành Phố Hà Nội Đào Văn Bình, Chánh văn phòng Ủy Ban Nguyễn Thịnh Thành, đã phải xuống nước tiếp kiến những người biểu tình. Những người đã được họ gán ghép là bị "*thế lực chống đối nhà nước Việt Nam trong và ngoài nước đã và đang kêu gọi, kích động, hướng dẫn...*" Anh Nguyễn Văn Phương còn được công an "năn nỉ" anh đừng biểu tình vào ngày 2 tháng 9 năm 2011. Thấy rõ những người cộng sản đang bết tắc và phải dùng kế hoãn binh. Rồi nhá 2 tháng năm nay họ chẳng ăn ngon ngủ yên họ sẽ chẳng vui chút nào.

Bắc Kinh cũng Sợ Người Biểu tình Việt Nam

Có phải chỉ nhà cầm quyền Hà Nội sợ hãi người biểu tình? Thừa không ngay cả nhà cầm quyền Bắc Kinh cũng thế. Có khác là họ sợ hãi bóng dáng của con điều hầu Hợp Chúng Quốc. Chả thế mà tờ Thế giới Tân văn trong số ra gần đây đã đăng bài viết tựa đề '**Ai kích động biểu tình chống Trung Quốc tại Việt Nam**'. Lẽ đương nhiên bài viết dệt ra hình tượng sau các cuộc biểu tình là bóng dáng của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Bài báo còn cho rằng cuộc biểu tình "**thực ra là chống chính phủ (Việt Nam), chứ không phải chống Trung Quốc**".

Người biểu tình có chống ai đi nữa nhà cầm quyền Bắc Kinh cũng đều lo sợ. Vì hai đảng như môi với răng. Môi hở thì răng lạnh. Cộng sản Việt sụp thì cộng sản Tàu cũng mất đi một đi cô em nhỏ ngoan ngoãn và tuyệt đối trung thành. Và lại mất em rồi anh sống với ai? Óai oản thay khi đàn anh Trung cộng lên tiếng rồi cô em cộng sản Việt Nam nghe theo bắt bớ người biểu tình thì dư luận lại càng tin tưởng "cô em đã bán thân nay đang bán nước".

Trên là chỉ nói nhưng điểm chung cho toàn dân tộc. Một chế độ độc tài đảng trị, xây dựng bằng bạo lực thì mỗi cá nhân chúng ta đều chịu đựng những bất công riêng. Người thì bị cướp nhà. Người thì bị cướp đất. Người thì bị ức hiếp bị xử oan... Mỗi chúng ta lại có những nỗi buồn riêng do chế độ cộng sản gây ra. Tóm lại ngày 2/9/2011 năm nay sẽ không có mấy người vui.

Hai Tháng Chín Ngày Quốc Nhục

Bạn ơi, ngày 2/9 lẽ ra phải được xem là ngày **Quốc Nhục**: nhục nghèo nàn và lạc hậu, nhục xã hội phân ly, nhục văn hoá suy đồi, nhục giáo dục xuống cấp, nhục tham nhũng hoành hành, nhục nợ ngoại nhân ... Nhưng cái nhục lớn nhất vẫn là cái nhục mất nước, nhục mất độc lập, nhục mất tự do.

Muốn mất đi cái nhục chung không cách gì hơn cùng kết liên đứng lên lật đổ bạo quyền cộng sản, giành lại độc lập, tự do dân chủ cho dân tộc.

Ngày toàn dân đứng dậy sẽ là ngày Quốc Khánh ngày vui chung của toàn đất nước, toàn dân tộc.

Nguyễn Quang Duy

Melbourne, Úc Đại Lợi

29/8/2011